

PLANTILLA per escriure EL RELAT- Premi LLEGIM CIÈNCIA (PLC) - Curs 2017/18

Novel·la: ECHENOZ, Jean. *Llampecs*. Raig Verd, 2016.

UVic-PLC - <http://mon.uvic.cat/premi-llegim-ciencia/>

Categoria 2 – 4t d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu a la novel·la

L'estudiantat ha d'escriure el relat segons les premisses: utilitzar aquesta plantilla, amb lletra Calibri 11, interlineat senzill o simple i un màxim de 500 paraules (Només pot ocupar aquesta pàgina).

ESCRIURE el que es demana a continuació:

Pseudònim: préssec

Centre de secundària i localitat: Escorial Vic

Nom del professorat: Margarida Casanovas

Data: 17 de desembre de 2017

Escriu el relat:

En Gregor ajagut a terra ,amb el barret de cap per avall, sent com la foscor de la nit s'apodera dels seus pensaments. Les trobades amb els personatges més rics i intel·ligents que ha tingut al llarg de la seva vida, li retornen a la ment. Les recorda amb molta gratitud perquè totes les preocupacions patides pel finançament dels seus experiments, havien pogut esvaïr-se per la convicció i els bons raonaments per part d'ell i el punt d'esperança que tenien els adinerats.

No obstant, un neguit s'interna al seu estómac. Segurament no són els diners els quals li produeixen, sinó la quantitat d'idees originades en la part més profunda del seu cervell que sap que, vistes les circumstàncies, la humanitat mai podrà gaudir-ne.

Tota la vida ha tingut poc temps i al ser una persona inquieta, immediatament sempre ha fet allò que li ha passat pel cap. Aquests últims anys ja s'ha adonat que no és el mateix de deu anys enrere, però la seva tossuderia l'ha mantingut ferm. És en aquest moment, però, sentint la fredor del terra de la ciutat a la seva envellida galta i el so de tranquil·litat que l'acotxa, que s'adona que després d'un llarg i complicat camí, pot ser que hagi arribat a la fi.

Des del primer moment s'havia marcat un objectiu: inventar el llum elèctric i fer-lo arribar a tot el món. Es pot dir que amb el munt de conferències i experiments que ha fet sobre el corrent altern, podria quedar més que satisfet per la seva gran invenció, però essent en Gregor, sabem tots molt bé que no serà així.

Les rodes d'un cotxe trepitjant l'asfalt , circulant pel seu costat, l'impulsen a aixecar la mà, però al veure que l'automòbil passa de llarg la baixa lentament al mateix temps que se li tanquen els ulls.

Petites gotetes li llisquen sobre les pestanyes mentre una imatge poc clara però distingible ocupa la seva ànima: l'Ethel. La seva estimada i apreciada Ethel. Mestressa i senyora, d'elegància innata sense maquillatge ni gaire joies, detalls que han atrapat sempre tota l'atenció amorosa d'en Gregor.

Un flaix molt ràpid però intens en el qual s'imagina com hauria canviat la seva vida si en un dels sopars hagués declarat la seva espurna d'amor a la dolça Ethel, li contrau el pit. Segur que les seves estranyes manies no haurien estat cap problema per a la dona que estima, el seu marit en canvi, el motiu pel qual no decidí anar un pas més enllà.

Del plàcid plugim, cada vegada, en van sorgint gotes més grosses. Els núvols han tenyit el cel d'un color grisenc i els fenòmens típics d'una tempesta donen un aire trist a Nova York.

En Gregor deixa la ment en blanc i només el so dels trons fa que se senti, encara, viu. Se li dibuixa un discret somriure a la cara i entre els màgics rajos elèctrics que cauen des del cel, el seu cor es deté.